

chleba’.|wielółka{/tt} pół wsi zgorało, A te nase {tt}= wojacy.|wojołki{/tt}, {tt}= boroki ‘nieboracy’.|borołki{/tt} co na wojna iść {tt} = ci nasi wojacy, nieboracy, co na wojnę iść musieli. Zakłócenia łączliwości: rzeczowniki męskoosobowe, przybierają końcówkę -y/-i, charakterystyczną dla rzeczowników niemęskoosobowych przy orzeczeniu wyrażonym czasownikiem w formie męskoosobowej. |musieli{/tt}, Ziemia łostawieli, rodziny łopuścili, Innych {tt} = chłopów. Uproszczenie grupy chł > ch na skutek zaniku słabego ł.|chopów{/tt} zabrali w świat daleki, By spocząć w cudzej ziemi na wieki. Chodzili ludzie po zołgonach, Uprawiali ziemia, kopali kopykoma, Tyrali {tt} = ciężko. Wąska (zwiężona) wymowa samogłoski nosowej ę jako y nosowego w śródgłosie po spółgłosce stwardniałej, a przed spółgłoską szczelinową.|ciyńsko{/tt} i pyrz grabieli, Pielęgnowali {tt} = rękoma. Szeroka wymowa śródgłosowej samogłoski nosowej ę po spółgłosce twardej, a przed spółgłoską zwartą jako an.|rankoma{/tt} jak {tt} = ino. Przejście i w y. |yno{/tt} umieli, A teroż kiej wszystko sie robi {tt} = maszynami. Końcówka dawnej liczby podwójnej (-oma), która po zaniku liczby podwójnej w języku ogólnym, w gwarach zaczęła zastępować również końcówkę liczby mnogiej.|maszinoma{/tt} Leży ta ziemia dugimi ugoruma, Tak {tt} = opuszczona Prelabializacja, czyli poprzedzenie samogłoski o w nagłosie u niezgłoskotwórczym (zapisywanym jako ł). Mazurzenie, tu szcz > sc. Charakterystyczna dla Śląska północnego wymowa dwugłoskowa (dyftongiczna) a pochylonego jako oł. |łopusconoł{/tt}, tak biednoł A zołden nad nio nie ubolewał, Nie {tt} = masz. Wymowa a pochylonego jednogłoskowa, ścieśniona i utożsamiona z o. Mazurzenie, tu sz > s.|mos{/tt} juz wielkiego {tt}prajz ‘cena, wartość, znaczenie’ (niem.|prajzu{/tt} Nasa {tt} = śląska. Wąska (zwiężona) wymowa samogłoski nosowej ą jako u nosowego w śródgłosie przed spółgłoską szczelinową. Charakterystyczna dla Śląska północnego wymowa dwugłoskowa (dyftongiczna) a pochylonego jako oł. |ślunskoł{/tt} ziejmio ukochano, Twoje dzieci uciekły do Rajchu A ty jak staroł matka zapłakano. Co woł tu stąd tak wygnało, Cy wóm chleba brakowało? Na nasej ziemi juz trzejci kojściół stoi, A lud stygnie, Coraz to {tt}= ‘bardziej’.|barziy{/tt} nie {tt} = wierzy. Typowe dla Śląska i części Małopolski południowej zachowanie dawnego i w grupie rzi. |wierzi{/tt}, i Boga sie nie boi. Tuż {tt} = pamiętajcie. Przejście aj w ej w śródgłosie. |pamiyntejcie{/tt}, nasi potomkowie mili, Abyście zawsze wiary {tt} = strzegli. Uproszczenie grupy spółgłoskowej strz = szcz. |szczegli{/tt} i gorliwymi byli, Bo życie bez Boga to droga do wieczności a ni do proga.